

ABONPREZO:
Por Bulgarujo — 20 leva
Por Eksterlando — 5 spm.

ORGANO DE LA BULGARA ESPERANTISTA SOCIETO
APERAS MONATE
Redakcio kaj administracio: Pl. „Sveta Nedelja". № 6, Sofio.

JARO UNUA.
Numero 2.
Augusto, 1919.

Изъ историята на международния езикъ и Есперанто.

Всички идеи, на които е прѣдстояло да играятъ важна роль въ историята на човѣчеството, сж имали подобна сждба: при появяването, съврѣменицитѣ имъ сж се отнасяли къмъ тѣхъ съ пълно недовѣрие и съ необяснима неприязънъ. Пионеритѣ на тѣзи идеи е трѣбвало да понасятъ дълги борби и страдания, на тѣхъ се е гледало като хора безъ разсждъкъ, съ дѣтска наивность, даже хора опасни. И докато ония, които сж се занимавали съ дреболии съвършено безцѣлни и безполезни, но модни и въ духа на рутиннитѣ идеи на масата, сж се ползували съ почить и уважение като хора „учени" и „полезни обществени дѣйци", пионеритѣ на новитѣ идеи сж срѣщали само присмѣхъ и нападки, на тѣхъ всѣко дѣте е можело да гледа надменно и имъ каже, че се занимаватъ съ глупости, за тѣхъ всѣки вѣстникарь е можелъ да пише „духовити" подигравки. И никой или твърдѣ малцина сж направяли трудъ да помислятъ дали сжществува капка смисълъ въ тѣзи присмѣхи, всѣки се е страхувалъ да се занимае сериозно поне за минутка съ присмиваната идея, защото той е „знаелъ прѣдварително", че „освѣнъ глупости тя не съдържа друго" — страхъ го е било да не даде ни за моментъ поводъ да го причислятъ къмъ „глупцитѣ".

Но съ течение на врѣмето, слѣдъ редъ борби и страдания, „хлапацитѣ-фантазьори" сж достигали цѣльта, човѣчеството се е обогатявало съ нова важна придобивка и е извличало отъ това най-

широка полза. Тогава всичко се е промѣняло: — добилото вече сила дѣло се е струвало тъй просто, тъй „ясно отъ само себе", че сж се очудвали какъ сж минали столѣтия безъ него. И когато потомцитѣ четатъ разказитѣ за обноскитѣ на миналитѣ поколения къмъ зародилитѣ се тогава идеи, тѣмъ се струва това невѣроятно и измислено отъ историцитѣ. А това виждаме ние отъ историята на християнството, великитѣ идеи въ областьта на морала, философията, науката — това е било съ откритието на Америка, желѣзницитѣ и т. н. и т. н. Свѣтлината се явява наложителна необходимость за оня, що е далечъ, но на близкостоящия тя дразни очитѣ, той се стреми да я изгаси. И идеята на Колумба, че „трѣбва да сжществува западенъ пжть за Индия", е за насъ тъй проста, тъй естествена и ясна, че намъ се не вѣрва да е имало нѣкога хора, които, знаейки вече сферическата форма на земята, да сж се съмнявали, че за всѣка страна може да се иде не само отъ изтокъ, а и отъ западъ и че въ тоя неизслѣдванъ западъ е възможно да се откриятъ неизвѣстни намъ, но интересни страни. Ами дългогодишнитѣ борби и страдания на откривача на локомотива?! За насъ е чудно какъ хора учени сж могли да поддържатъ тогава подобни безмислици противъ нѣща ясни; ала на врѣмето тъкмо на тѣзи наивни мнѣния се е гледало като вѣрчи и не търпящи съмнѣние.

* * *

Къмъ идеитѣ, които на съврѣменицитѣ се струватъ несъдържателна фантазия, а на потомцитѣ — нѣщо най-естествено и тѣ се чудятъ какъ хиляди години човѣчеството е минало безъ това, къмъ тия идеи принадлежи и идеята за въвеждане общъ езикъ за международно сношение. Когато нашитѣ потомци ще четатъ въ историята, че тѣхнитѣ дѣди, тѣзи царе на земята, тѣзи високи прѣдставители на свѣтовната интелигентность, тѣзи полубогове, въ течение на хиляди години сж живѣли единъ до другъ безъ да могатъ да се разбиратъ помежду си, тѣ просто не ще искатъ да вѣрватъ. „Та нима за това е била необходима нѣкаква свръхестествена сила — ще казватъ тѣ — всѣки отъ тѣзи хора е притежавалъ групи условни звуци, чрѣзъ които той съвършено точно се е разбиралъ съ своитѣ най-близки сжсѣди. Какъ прочее не имъ е дошла идеята да се съгласятъ, щото едни отъ тѣзи сборъ условни звуци да се въведатъ за взаимно разбиране между *всички*, подобно на въведенитѣ отдавно за болшинството културни народи едни и сжщи условни мѣрки, условна азбука, условни музикални знаци и пр. Нашитѣ потомци съ възмущение ще слушатъ какъ привърженицитѣ на идеята за международенъ спомагателенъ езикъ сж били сочени съ пръстъ отъ своитѣ съврѣменици, като хора несериозни и маниаци. Подобно както ние съ усмивка и състрадание бихме се отнесли къмъ ония наши прадѣди, които прѣди хиляди години възможно сж протестирали противъ въвеждане изкуствената азбука, викайки съ апломбъ на учени, но съвършено недоказано, че срѣдството за изразяване нашитѣ мисли е нѣщо органическо, естествено,

създадено отъ историята (йероглифи, чертежи), което не може „да се създаде въ кабинетъ", така у нашитѣ потомци ще се възбуди сърдеченъ смѣхъ, когато дочуятъ за наивнитѣ противомнѣния на идеята за международенъ езикъ изобщо и за изкуствения такъвъ специално, мнѣния, които, поради нищо недоказващето обстоятелство, че днешнитѣ езици сж се създали слѣпо отъ само себе, авторитетно твърдятъ, че езикъ не може да се създаде изкуствено. „Какъ мога да вѣрвамъ, — ще казва слѣдъ врѣме десетгодишенъ ученикъ на учителя си, — че е имало между бащитѣ и дѣдитѣ ни такива, които сж отричали възможностьта на сжществуване изкуственъ езикъ, когато прѣдъ тѣхнитѣ очи такъвъ езикъ е *сжществувалъ*, ималъ е вече богата литература и прѣвъзходно е *изпълнявалъ вече на практика* всички функции, които е могло да се изискватъ отъ международенъ езикъ и тѣзи господа, вмѣсто да бръщолеватъ теоритични безмислици, е трѣбвало само да си отворятъ очитѣ и *погледнатъ!*"

* * *

Идеята за международенъ езикъ не е нова. Въ течение на послѣднитѣ повече отъ 250 години тя се особено засилва и съ малки прѣкжсвания сж правени повече отъ 150 опити за създаване такъвъ езикъ. Тази идея намира непоколебима основа въ ежедневно засилващитѣ се международни духовни, научни и търговски сношения, достигнали вече днесъ до непрѣдполагаеми размѣри. А сжществующето вавилонско смѣшение на езицитѣ се явява голѣма прѣчка за отношенията между нациитѣ и тѣхното изучване, наложително необходимо за редъ съсловия, е свързано съ голѣми трудности, жертване дълги години въ щата за опознаване другитѣ клонове на науката.

Че ролята на международенъ езикъ не може да изпълнява нѣкой отъ мъртвитѣ или сега говорими национални езици е вече отдавна неоспоримо доказано и за сега нѣмаме за цѣль да привеждаме тѣзи доказателства, а ще прослѣдимъ накратко опититѣ за създаване изкуственъ такъвъ и специално историята на Есперанто.

(Слѣдва).

П. Колевъ.

Esperanto tra la mondo.

Великобритания. Официална анкета за Есперанто.

Британската държава обнародва напослѣдъкъ единъ обемистъ докладъ, съставенъ отъ комитета натоваренъ да проучи положението на модернитѣ езици въ възпитателната система на Великобритания. Тоя докладъ, прѣдставенъ на парламента, се състои отъ 218 па-

широка полза. Тогава всичко се е промѣняло: — добилото вече сила дѣло се е струвало тъй просто, тъй „ясно отъ само себе", че сж се очудвали какъ сж минали столѣтия безъ него. И когато потомцитѣ четатъ разказитѣ за обноскитѣ на миналитѣ поколения къмъ зародилитѣ се тогава идеи, тѣмъ се струва това невѣроятно и измислено отъ историцитѣ. А това виждаме ние отъ историята на християнството, великитѣ идеи въ областьта на морала, философията, науката — това е било съ откритието на Америка, желѣзницитѣ и т. н. и т. н. Свѣтлината се явява наложителна необходимость за оня, що е далечъ, но на близкостоящия тя дразни очитѣ, той се стреми да я изгаси. И идеята на Колумба, че „трѣбва да сжществува западенъ пжть за Индия", е за насъ тъй проста, тъй естествена и ясна, че намъ се не вѣрва да е имало нѣкога хора, които, знаейки вече сферическата форма на земята, да сж се съмнявали, че за всѣка страна може па се иде не само отъ изтокъ, а и отъ западъ и че въ тоя неизслѣдванъ западъ е възможно да се откриятъ неизвѣстни намъ, но интересни страни. Ами дългогодишнитѣ борби и страдания на откривача на локомотива?! За насъ е чудно какъ хора учени сж могли да подържатъ тогава подобни безмислици противъ нѣща ясни; ала на врѣмето тъкмо на тѣзи наивни мнѣния се е гледало като вѣрчи и не търпящи съмнѣние.

* * *

Къмъ идеитѣ, които на съврѣменицитѣ се струватъ несъдържателна фантазия, а на потомцитѣ — нѣщо най-естествено и тѣ се чудятъ какъ хиляди години човѣчеството е минало безъ това, къмъ тия идеи принадлежи и идеята за въвеждане общъ езикъ за международно сношение. Когато нашитѣ потомци ще четатъ въ историята, че тѣхнитѣ дѣди, тѣзи царе на земята, тѣзи високи прѣдставители на свѣтовната интелигентность, тѣзи полубогове, въ течение на хиляди години сж живѣли единъ до другъ безъ да могатъ да се разбиратъ помежду си, тѣ просто не ще искатъ да вѣрватъ. „Та нима за това е била необходима нѣкаква свърхестествена сила — ще казватъ тѣ — всѣки отъ тѣзи хора е притежавалъ групи условни звуци, чрѣзъ които той съвършено точно се е разбиралъ съ своитѣ най-близки сжсѣди. Какъ прочее не имъ е дошла идеята да се съгласятъ, щото едни отъ тѣзи сборъ условни звуци да се въведатъ за взаимно разбиране между *всички*, подобно на въведенитѣ отдавно за болшинството културни народи едни и сжщи условни мѣрки, условна азбука, условни музикални знаци и пр. Нашитѣ потомци съ възмущение ще слушатъ какъ привърженяцитѣ на идеята за международенъ спомагателенъ езикъ сж били сочени съ пръстъ отъ своитѣ съврѣменици, като хора несериозни и маниаци. Подобно както ние съ усмивка и състрадание бихме се отнесли къмъ ония наши прадѣди, които прѣди хиляди години възможно сж протестирали противъ въвеждане изкуствената азбука, викайки съ апломбъ на учени, но съвършено недоказано, че срѣдството за изразяване нашитѣ мисли е нѣщо органическо, естествено,

създадено отъ историята (йероглифи, чертежи), което не може „да се създаде въ кабинетъ", така у нашитѣ потомци ще се възбуди сърдеченъ смѣхъ, когато дочуятъ за наивнитѣ противомнѣния на идеята за международенъ езикъ изобщо и за изкуствения такъвъ специално, мнѣния, които, поради нищо недоказващето обстоятелство, че днешнитѣ езици сж се създали слѣпо отъ само себе, авторитетно твърдятъ, че езикъ не може да се създаде изкуствено. „Какъ мога да вѣрвамъ, — ще казва слѣдъ врѣме десетгодишенъ ученикъ на учителя си, — че е имало между бащитѣ и дѣдитѣ ни такива, които сж отричали възможностьта на сжществуване изкуственъ езикъ, когато прѣдъ тѣхнитѣ очи такъвъ езикъ е *сжществувалъ*, ималъ е вече богата литература и прѣвъзходно е *изпълнявалъ вече на практика* всички функции, които е могло да се изискватъ отъ международенъ езикъ и тѣзи господа, вмѣсто да брѣщолеватъ теоритични безмислици, е трѣбвало само да си отворятъ очитѣ и *погледнатъ!*"

* * *

Идеята за международенъ езикъ не е нова. Въ течение на послѣднитѣ повече отъ 250 години тя се особено засилва и съ малки прѣкжсвания сж правени повече отъ 150 опити за създаване такъвъ езикъ. Тази идея намира непоколебима основа въ ежедневно засилващитѣ се международни духовни, научни и търговски сношения, достигнали вече днесъ до непрѣдполагаеми размѣри. А сжществующето вавилонско смѣшение на езицитѣ се явява голѣма прѣчка за отношенията между нациитѣ и тѣхното изучване, наложително необходимо за редъ съсловия, е свързано съ голѣми трудности, жертване дълги години въ щата за опознаване другитѣ клонове на науката.

Че ролята на международенъ езикъ не може да изпълнява нѣкой отъ мъртвитѣ или сега говорими национални езици е вече отдавна неоспоримо доказано и за сега нѣмаме за цѣль да привеждаме тѣзи доказателства, а ще прослѣдимъ накратко опититѣ за създаване изкуственъ такъвъ и специално историята на Есперанто.

(Слѣдва).

П. Колевъ.

Esperanto tra la mondo.

Великобритания. Официална анкета за Есперанто.

Британската държава обнародва напослѣдъкъ единъ обемистъ докладъ, съставенъ отъ комитета натоваренъ да проучи положението на модернитѣ езици въ възпитателната система на Великобритания. Тоя докладъ, прѣдставенъ на парламента, се състои отъ 218 па-

раграфи, които основно разглеждатъ всичко, което се отнася до тая тема. Всесвѣтската война пробуди новъ интересъ къмъ чужди езици; въ всички кржгове, не само въ търговски, едно необичайно любознание прѣмахна досегашното равнодушие. Една умна държава трѣбва да се погрижи, щото тая наклоность да бжде задоволена.

Покрай главнитѣ европейски езици, чието прѣподаване вече навсѣкждѣ е организирано и се нуждае само отъ усъвършенствуване, второстепенитѣ тоже заслужватъ внимание. Мжчно би се създалъ въ всѣко висше училище специаленъ отдѣлъ за балканскитѣ ези ци, за маджарския или за финския, тъй като малко сж лицата, които се посвещаватъ на тѣхното изучване. Прочее докладчицитѣ прѣпоржчватъ създаването на единъ „централенъ нститутъ, подобенъ на „School for Oriental Studies", който би ималъ за цѣль прѣподазането на всички европейски езици безъ изключение.

Параграфитѣ 71 и 72 на тоя интересенъ докладъ прѣдставятъ въпроса за въвеждане на единъ изкуственъ езикъ. Първиятъ ние ще резюмираме, а втория изцѣло ще прѣведемъ заради особената му важность: Отъ всички изкуствени езици, които сж прѣдложили, Есперанто е сполучилъ най-добрѣ; повече отъ 300,000 д. сж го изучили и той има свое собствено научно списание. Безспорно такъвъ езикъ е по-лесноизучимъ отъ който и да било естественъ. Сжщо настояватъ, че изучването на Есперанто има истинска възпитателна стойность и би доставилъ на всички интелектуална облага, която отъ изучването на естествени, древни или модерни езици, могатъ да добиятъ само привилегировани. За това сж прѣдложили да се въведе Есперанто въ първоначалнитѣ училища.

Ето едно интересно прѣдложение, съгласяватъ се, докладчицитѣ, обаче не е още базирано на достатъчно опити. Изглежда, че въ първоначални училища едно рационално прѣподаване на матерния езикъ би изпълнило всички изисквания. Напротивъ, изучването на Есперанто навѣрно ще заема главно мѣсто въ бждащитѣ програми на горнитѣ класове (Continnuation classes).

Въ параграфъ 72 четемъ слѣдното: единъ подходящъ изкуственъ езикъ ще направи възможно взаимноразбирането съ минимално харчене на врѣме и трудъ. Ний не се чудѣхме като чувахме, че Есперанто се е показалъ полезенъ въ конгреси и международни конференции. Ала за търговия и научни публикации, дѣто лежи особената полза отъ изкуственъ езикъ, двѣ условия изглежда да сж необходими: по-общо познание и употрѣбление на езика и по-подробни и точни технически рѣчници.

Изглежда, че тия условия ще бждатъ само тогава изпълнени, когато държавитѣ на свѣта или най-културнитѣ части на свѣта, организиратъ въ съгласие разпространението на международния езикъ и подкрѣпятъ парично трудоветѣ за рѣчници, както и прѣвеждането, на казания езикъ, на важни научни съчинения.

Дори на естествени езици, техническитѣ рѣчници обикновено се показватъ не достатъчно пълни; съмняваме се, дали сжществу-

ването на задоволителенъ технически рѣчникъ може да зависи отъ друго, освѣнъ отъ постоянната употрѣба и нужди на отдѣлнитѣ личности заети съ техническа работа и научно изслѣдване.

Но поради важнитѣ облаги, които произлизатъ отъ употрѣбата на всесвѣтския езикъ въ международни търговски сношения и отъ незабавната разбираемость на научни публикации за всички народи, тия малки критики не трѣбва да прѣчатъ на едно сериозно и благоприятно изслѣдване на въпроса. Такова основно изучване е извънъ нашата компетентность, ала то би заслужавало вниманието на нашата д ржава. Тя, въ съгласие съ съюзницитѣ ни, нека избере единъ комитетъ, който би докладватъ за прѣуспѣването на единъ езикъ като Есперанто или негови съперници.

Всесвѣтски езикъ се нуждае отъ непромѣнчивость, която е постижима само при международна спогодба. Ний констатирахме, че по вече или по-малко годенъ отъ Есперанто — Идо — за сега прѣдставлява една опасность за такава спогодба, каквато е осжществилъ Есперанто. Подобни схизми ще прѣмахне само налагането на компетентенъ авторитетъ, който или ще одобри или ще отхвърли прѣдложенитѣ прибавки или реформи".

Ив. Кръстановъ.

Esperantaj proverboj.

Hazardo zao estas malbona gardo.
Espero panon ne donas.
Malpli esperu, pli konsideru.
Fidanta al vorto atendas la morto.
Espero kaj pacienco kondukas al potenco.
Komenco bona, laboro duona.
Plej granda potenco estas en la komenco.
Li estas kompetenta kiel besto pri mono.
Li komprenas predikon, kiel bovo muzikon.
Ne fidu fidelulon, fidu propran okulon
Unu vido taŭgas pli ol dek. aŭdoj.

Esperanto kaj la infanoj.

Пропагандата на нашия езикъ у дѣцата, започнато въ Англия, бързо се разпространява и другадѣ. Въ Берлинския институтъ „Paulinum" се е произвелъ еспер. изпитъ на 4 дѣца — двѣ момчета и двѣ момичета отъ 10—14 години — уреденъ отъ съмишленика

Georg Mahn, чийто прѣдложение за изучаване на Есперанто отъ дѣцата е отдавна прието. Успѣхътъ отъ педагогическа точка зрѣние е билъ забѣлѣжителечъ; той е показалъ какъ дѣцата, безъ всѣко ограничение на домашнитѣ си училищни задължения, сж могли само слѣдъ 4 мѣсечно изучаване, достатъчно ла се запознаятъ съ структурата на нашия езикъ. Тъй напр. тѣ ясно и точно сж отговаряли на есперантскитѣ въпроси за историята на езика, образуването на думи, смѣтане, география, тъй че присжтствующитѣ сж имѣли пълна картина за изпита чрѣзъ Есперанто. Г. Pastro Anhalt, директоръ на този институтъ, е изказалъ задоволството си за този пъленъ успѣхъ и показалъ че Есперанто е въ висока степенъ способенъ да издигне езиковото разбиране у дѣцата и че въ другъ езикъ подобенъ резултатъ не би се постигналъ. Той съобщилъ, че за примѣрнитѣ ученици есперантовото изучаване ще продължава. Изложбата на еспер. вѣстници и книги е доказала на присжтствующитѣ разпространението на нашето движение. Слѣдъ като S ro Mitschke е обяснилъ своитѣ практически опити за Есперанто въ Англия, четиретѣхъ млади абитуриенти получили отъ Pastro Anhalt зелената есперантска звѣзда!

Postmorta donaco por Esperanto. La fervora delegito de Universala Esperanto Asocio en Santa Rosa (Kalifornio, Usono), s-ro Guy F, Griffith, kiu mortis en februaro 1918, esprimis la lastan deziron, ke lia familio sendu al la Esperanta Asocio (Boston) kaj al U. E. A. po la duono el la mono, kiu restos en la banko tuj post la pagoj pri la funebra ceremonio, k. t. p. Sekve de tio la societo donace ricevis de S-ro N. A, Griffith patro la sumon da 14 dolaroj.

Tiu kora ekzemplo pri lasthora penso al la vivo de niaj Esperantaj institucioj restu memorinda kaj imitinda.

Esperanto tra la Bulgarujo.

La duan numeron ni sendas nur al la pagintaj sian abon pagon Do, la samideanoj volantaj ricevadi regule la organon estas petataj sendi la abonpagon al S-ro Minkov.

La Komuna jara kunveno, kiel ni jam sciigis, okazos je la 24[a] de Aŭgusto en Sofio kun la sekvanta tagordo: 1) Raporto pri la pasintaj societaj jaroj kaj pri la nuna; 2) Elekto de nova Centra Propaganda Komitato; 3) Novaj artikoloj en la societa regularo kaj 4) Diversoj. La societaj membroj, ne povantaj veni Sofion por la kunveno, povas esprimi sian volon, per letero, pri la personoj elektotaj en la nova C. P. K. kaj rilate la tagordaj punktoj ili povas rajtigi siajn konatulojn. kiuj venos au sofianojn prezenti ilin, sed unu membro

ne rajtas reprezenti pli ol du aliaj kaj tiuj reprezentantoj devas posedi subskribitan rajtigilon.

La partoprenantoj la jaran kunvenon nepre scügu pri tio, ne pli malfrue ol 20ᵃ de augûsto, al sinjoro Гашевски — librejo „Esperanto“ str. Maria — Luiza 46 Sofio.

Панагюрище. Niaj fervoraj kaj junaj samideanoj tie fervore laboras.

Dank'al la iniciato de kelkaj lernantoj-samideanoj je la 4ᵃ de Majo ókazis kunveno en kiu post la paroladoj de Ст. Джуджевъ, Stajkov, Kurtev kaj Belopitov pri Esperanto kaj esperantismo estis decidita: 1) Fondi esperantistan lokan komitaton por la propagando de la lingvo en la lokój de Sredna Gora per la organizo de amuzadój, vesperfestoj, paroladoj pri Esperanto, malfermo de senpaga esperanta kurso, disvastigo de esper. korespondado, organizo de konkursoj, eliroj kaj vizitadoj kun propaganda celo. Tiu esperanta rondo estis nomita „Sredna Gora“ kun jena estraro: prezidanto Ст. Джуджевъ, konsilantoj A. Kurtev kaj Cv. Stajkov, sekretario G. Kjosev kaj bibliotekisto K. Нешевъ.

Ili organizis belegan amuzadon lastatempe kaj gajnis tiel kelkajn novajn adeptojn. Je la komenco de la lerneja jaro ili denove organizos pli grandan feston kaj post tio la fondo de esperanta biblioteko estos por ili pli facile. Al la junaj pioniroj tie, kiuj laboras tiel vigle kaj pasie por nia Sankta ideo — semadi la internacian interkomprenilon — ni sendas svarmajnos samideanajn salutojn!

Шуменъ. Laŭ niaj antaŭvidoj la malnova esper. societo kaj grupo „Пробуда“ denove estas vekigita! Dank'al la konstantaj insistoj de niaj samidenoj Majoro Silvestriev, J. Todorov k. a. je la 9ᵃ de Junio okazis kunveno je kiu venis Д Кънчевъ, Kapitano Ks. Jankov, Sinjorino Gv Jankova, Kapitano A. Pantev, D-ro Plakidov, Il. Todorov, K. Valkov, N. Kiselov k. aliaj kaj post kelkaj proponoj kaj interparoloj decidis: 1) Renovigi la societon „Пробуда“ por daŭrigi la disvastigon de la ideo pri internacia lingvo „Esperanto“ en la urbo kâj la proksimaj lokoj. 2) Elekti la estraron. Estas elektitaj s-ro Дим. Кжнчевъ — kiel prezidanto kaj Ilia Todorov — sekretario-kasisto. 3) Enskribi kiel membroj al la Bulgara Esper. Societo en Sofio 4) En unu de la venontaj kunsidoj preni decidojn pri la demandoj: a) formi novan societan regularon kaj b) difini la daton por la malfermo de esper. kurso en Шуменъ.

Al la malnovaj batalantoj ni deziras plenan sukceson!

Koncerne la organon kiel abonpagoj, malfermo de l'kursoj, fondo de grupoj, festoj, amuzadoj к. t. p. sendu al la sekretario St. Minkov — instruisto Мекаnikotekniкa lernejo — ул. Нишка, 77. Sofia.

Sevlievo. Inter la tieaj samideanoj eniris unu nova adepto s ro Ivan R. Conev. profesoro en la Pedagogia lernejo, kiu kvankam ne de longe varbita por nia ideo, intenc s kune kun nia fervora samideano D. Stanev, malfermi kurson, venigi propagandaju librojn, esper. lernolibrojn se estas troveblaj, diversajn propagandilojn kiuj senpage disdonos al la urbanoj por sciigi al ili, ke de nun ankaŭ en Sevlievo svingos la verda standardo de nia kara Esperanto! Al la du fervoraj bątalantoj ni deziras plenan sukceson, promesante al ili nian helpon.

Kozloduj. Jam estas fondita loka propaganda komitato kun pli ol 30 membroj. Estraro: prezidanto K. Aleksiev, subprezidantoj D. Ezerinski kaj B. Iliev, sekretario — kasisto G. Aleksiev, bibliotekisto St. Zahariev kaj konsilantoj N. K. Minkova, K. Baliev kaj Ivan Zahariev. Kun granda plezuro ni devas rimarki la intereso pri Esperanto en tiu urbo kaj en la proksimaj lokoj de kie oni konstante petas de ni esper. libroj, signoj, kantoj, k. aliaj propagandiloj.

Por Bulgarujo. Nia sampatriano kaj malnova fervora samideano Iv. Krestanov skribas al ni el Bern: „Antaŭ kelkaj semajnoj okazis en Bazel tiel nomitaj Esperanto — tagoj kun paroladoj, ekspozicioj, propagando я. t. p. Mi estis invitita paroli en Dürich, Olten, Génève, nun oni vokas min de Lugano. Locarno, Newchatel kaj tiel mi profitos la okazon konatigi la eksteran mondon kun niaj naciaj idealoj".

Ni devas rimarki ke krom tio nia samideano Krestanov eldoniś en esperanto la libron „la Bulgara lando kaj popolo" pri kiu ni legis tre bonajn laŭdojn en la svisaj gazetoj. Jen pro kio li meritas nian apogon dum sia agado speciale pri niaj naciaj celoj.

⁂ Нашия извѣстенъ по своята дѣйность съмишленикъ г. Ат. Д. Атанасовъ (Ada) се е сгодилъ съ г-ца Емилия Т. Пѣева. Niajn gratulojn kaj bondezirojn.

⁂ Члена на Б. Е. Д. Кръстю Н. Гърковъ есперантистъ отъ с. Кнежа се е сгодилъ Ni ankaŭ gratulas lin.

Malgrandaj anoncoj

80 centimojn la □ centimetro.

Por esperantistoj Ilustritaj belaj esper. kartoj por korespondado, arte desegnitaj, estas troveblaj en la librejo „Esperanto", Sofio. Prezo 30 cm.

Volas korespondadi esperantlingve s-ro Hr. D. Sabev, vil Stolat (Sevlievsko) kun geesperantistoj radikalpartianoj.

Печатница на Акцион. Дружество „Радикалъ".